

muligt for Theatret ved rigeligere Indtægter at faae et større Belsøb samlet, især naar der bliver saa stærk nødvendig Brug for det som ved de uundgaaelige Udgifter, der ere forbundne med Overtørringen af det gamle Theater til et nyt, og som ere nødvendige for selve Theatrets Drifts Styld. Jeg har i Øvrigt ikke nogen Opfordring til at komme vidtløftig ind paa de forskjellige Punkter, der ere bragte frem. Den ærede Ordfører har ogsaa i sit sidste Foredrag for en stor Del afholdt sig fra at komme ind paa dem, og jeg tror heller ikke, der vilde komme Noget ud deraf. Jeg vilde have ønsket, at den ærede Ordfører havde brugt den samme Fremgangsmaade med Hensyn til et Par af de Punkter, som sidst ere bragte under Omtale, nemlig den botaniske Have og Organistifskolen i Skaarup. Det forekommer mig, at der var ligesom en naturlig Opfordring for den ærede Ordfører til at gjøre dette, da jeg har tilveiebragt og udleveret til ham udførlige Udtalelser, Overflag og Betingelser fra de Vedkommende om begge disse Sager. Det kunde dog maaske være en billig Forderung, at man først havde gjort sig bekendt hermed, før man udtalte sig om Sagerne. Jeg haaber, at Aktstykkerne for den botaniske Haves Vedkommende snart vilde blive trykte, for at andre ærede Medlemmer kunne blive bekendte med det hele Forhold, og naar det sker, tror jeg, man vil se, at den ærede Ordførers Beskrivelse af Situationen ikke var ganske korrekt eller slaaende. Jeg tror, det vil vise sig, at det ingenlunde kan betragtes, som om der her udvædes en gjenfærdig Trods — en Forestillingsmaade, som den ærede Ordfører var tilbøjelig til at komme tilbage til — mellem Bygningsinspektøren og Folkethinget, som medførte, at Sagen kom til at staa hen. Jeg tror, at man vil komme til at se, at der er en virkelig varm og levende Interesse hos de Mænd, hvis Liv for en stor Del er indviet til denne Sag, og som man vistnok tør antage have særligt Kjendskab til det, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg tror, at hele denne Fremstilling af botanisk Have, som er givet, vil gjøre det indlysende, at der ikke er Tale om, at man vil have Overflødighed i nogen Retning. Der er hverken Spørgsmaal om monumentale Bygninger eller særligt om kostbare Materialier eller Sigt. Med Hensyn til Rumforholdene har man ikke væsentlig overflødet, hvad der maa betragtes som ligefrem nødvendigt, naar man vil skaffe Plads til alle de rige Samlinger, hvoraf vi ere i Besiddelse, og som for en stor Del ere udsatte for at ødelægges paa den Maade, hvorpaa de nu opbevares, og naar man vil skaffe et nogenlunde anstændigt Lokale til at holde Forelæsninger i, saaledes at det ikke skal gaa her, som paa polyteknisk Lærestiftelse, hvor Folk bekvæmme sig Hede, og hvor det erkjendes at være i høj Grad usundt at være samlet. Jeg holder mig overbevist om, at man, naar dette foreligger trykt for det ærede Things Medlemmer,

vil erkjende, at det er denne Maade, hvorpaa man er gaaet frem, og at det altsaa kun er med stor Sorg, at de Paagjældende ville se, at det ikke vil lykkes at bringe Sagen til Ende, men man indser ikke Muligheden af, hvorledes det under de nuværende Priser skulde kunne gjøres. Det er altsaa langt fra, at man skulde have ønsket at bringe det dertil, at det Gamle blev bestaaende, og at man, ligesom for at trætte og chikanere Folkethinget derved, skulde gaa ud paa, at der skulde fremkomme yderligere Udgifter, saaledes at Sagen derved blev forhindret. Forholdet er tværtimod det, at man i højeste Maade ønsker at komme til Ende dermed snarest muligt; men det kan ikke undgaa, at der maa henvises til, at den Besparelse, hvormed der overhovedet kunde være Tale ved nu at reducere Belsøbet med omtrent 20,000 Rb., saaledes at der kun blev 50,000 Rb. tilbage, for hvilket Belsøb Bestyrelsen har den fulde Overbevisning, at Arbejdet ikke vil kunne udføres af de Grunde, jeg har nævnt, vilde blive høist illusorisk. — Hvad den ulykkelige Skaarup Skole angaar, tror jeg at have givet en saa fuldstændig Fremstilling af Sagen, som der behøves. Ogsaa med Hensyn til den er der givet aldeles udførlige og nøjagtige Overflag fra Bygningsinspektøren. Den ærede Ordfører synes at have en vis Aversion for Bygningsinspektøren i Almindelighed, og for denne maaske i særdeleshed, ifjænt det forekommer mig, han senere yttrede, at det var en meget dygtig Mand; men dette forhindrede imidlertid ikke, at den ærede Ordfører, som det synes mig, udtalte sig meget stærkt imod ham, ja han fandt endog, hvis jeg ikke tager feil, at det skulde være noget Upassende af mig uden videre at tage imod, hvad der fremkom fra hans Side, fordi han skulde have begaaet en stor Forseelse ved ikke tidligere at give et udførligt og nøjagtigt Overflag. Herved maa jeg dog bemærke, at der tidligere har foreligget et saadant udførligt og nøjagtigt Overflag, og da haade han og de Andre, der have med Skolen at gjøre, vare af den Formening, at man ikke væsentlig kunde indskrænke nogen af Betingelserne for den nye Skole, samt at dens Opførelse var aldeles nødvendig, synes det dog ikke, at det, før det fordredes, var afgjort fornødent at foranstalte et nyt Overflag. Man kunde med Sikkerhed vide, at det var umuligt aldeles bestemt at sige, hvor høit Udgiften vilde gaa, men det var givet, at den upaatvilelig vilde gaa højere end sidst. Nu er imidlertid den stillede Forderung fuldestgjort ved det, der er kommet frem, og altsaa vil vel ogsaa dette Punkt komme frem til 3die Behandling, naar Udvalget har gjort sig bekendt med, hvad der er fremsført fra Bygningsinspektørens Side. Naar der fremkommer et Overflag fra Bygningsinspektøren, og naar alle de Paagjældende erkjende, at der ikke er noget som helst Overflødigt deri — hvad man da til Nød ogsaa selv kan se ved at betragte Planen